

ת"פ 38861/10/19 - מדינת ישראל נגד רמזי זענין, עומר זענין, אמל זענין ע"י, סוהא גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38861-10-19 מדינת ישראל נ' זענין

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י ב"כ עו"ד שרית רייך אבניאל
נגד

1. רמזי זענין

2. עומר זענין

3. אמל זענין ע"י ב"כ עו"ד עלא מסאלחה

4. סוהא גאבר

הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד מופיד חאג'

גזר דין - נאשמות 3 ו-4

1. נאשמות 3 ו-4 הורשעו על פי הודאתן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.10.18, הגיע צוות בילוש לביתו של הקטין א' על מנת לעצור אותו בחשד לעבירה מסוג פשע. במהלך המעצר, תקפו בני המשפחה שנכחו במקום את צוות הבילוש. בזמן שבני משפחה אחרים תקפו את השוטרים, נאשמות 3 ו-4 שהן דודותיו של הקטין, הצטרפו לתקיפה והפריעו לשוטרים, כשמעשיהם כללו דחיפה והכאת פלג גופם העליון של שוטרים המעורבים באירוע. נאשמת 3 דחפה את השוטר נריה ניסנוב ושתי הנאשמות דחפו את השוטרת ולנטינה נמץ בפלג גופה העליון. נאשמת 3 אף הכתה את השוטרת ולנטינה בגבה.

תסקיר שירות המבחן

3. נתבקש והוגש תסקירי שירות המבחן מהן נלמדו נסיבותיהן האישיות והמשפחתיות של הנאשמות. באשר לנאשמת 3, ציינה קצינת המבחן כי היא קיבלה על עצמה אחריות לביצוע העבירה, והביעה חרטה. לדבריה, היא נקלעה לסיטואציה, ולא הייתה לה כל כוונה לפגוע בשוטרת. היא נגררה לכך בלהט האירוע כאשר ביקשה להפריד בינה לבין קרוביה, והיא חשה בוש ומבוכה רבה, בגין מעורבותה באירוע. לאור התרשמותה של קצינת המבחן כי התנהגותה של הנאשמת באירוע אינה מאפיינת את אורח חייה הנורמטיבי ולנוכח הערכת הסיכון הנמוכה להישנות מעורבות אלימה,

צינה קצינת המבחן כי נכון שלא להחמיר בענישתה, ולהשית עליה עונש חינוכי הרתעתי של של"צ. זאת גם בשל סיכוי השיקום. עם זאת, צינה קצינת המבחן, כי התרשמה שלנאשמת אין מוטיבציה לביצוע של"צ, והיא ביטאה אמביוולנטיות וחוסר פניות לכך. משכך, היא באה בהמלצה על הטלת עונש מותנה ופיצוי כספי למתלוננים.

4. גם באשר לנאשמת 4 צינה קצינת המבחן, כי היא תארה בפניה את האירוע באופן שהיא נקלעה לסיטואציה ופעלה בלהט הרגע, בניסיון להפריד בין כוחות המשטרה לבני המשפחה מתוך אינסטינקט של הגנה ודאגה. קצינת המבחן צינה כי התרשמה שהנאשמת מבינה שהיה עליה לנהוג אחרת בסיטואציה, והנאשמת אף הביעה בפניה צער על התנהלותה באירוע. גם בענינה קצינת המבחן כי עונש של"צ הוא העונש ההולם, ואולם, נוכח מצבה הכלכלי הדחוק של נאשמת 4 ומצבם הבריאותי של בני משפחתה, היא העריכה כי נאשמת 4 תתקשה בביצוע של"צ. על כן, גם בענינה של נאשמת 4, באה קצינת המבחן בהמלצה להטלת עונש מאסר משמעותי על תנאי, לצד התחייבות כספית.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמות - הערך המוגן של הגנה על שלמות הגוף בפרט של אוכפי החוק, והגנה על שמירת החוק והסדר הציבורי. ב"כ המאשימה הדגישה את חשיבות המלחמה בתופעת ההפרעה לשוטרים, ועל מחויבותה של המדינה לעמוד לצד אלו אותם שלחה לשמירה על שלטון החוק. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי לרוב, עבירות של תקיפת שוטר מתרחשות על ידי אנשים שנקלעו לסיטואציה מסוימת, וכי בדרך כלל תקיפות אלו לא מתוכננות מראש. על כן, אין לייחס לעניין היקלעותן של הנאשמות לסיטואציה משמעות יתרה.

6. באשר לנסיבות העבירה, התייחסה ב"כ המדינה לכך שהנאשמות תקפו את השוטרים לאחר שבני משפחה אחרים תקפו אותם, ואף שהשוטרת ולנטינה, אותה תקפו הנאשמות, לא נפגעה, ומדובר אפוא במעשה ברף נמוך יחסית, באירוע כולו נפגעו שוטרים אחרים בשל ריבוי המעורבים באירוע. באשר למתחם העונש ההולם, טענה ב"כ המאשימה כי הוא נע מחודשיים עבודות שירות ועד שישה חודשים מאסר בפועל, והיא תמכה טיעוניה בפסיקה.

7. מבחינת מיקום הנאשמות בתוך המתחם, נטען כי המלצת קצינת המבחן אינה תואמת את רף הענישה המינימאלי הקבוע בחוק שהינו כחודש ימים, וכי מתסקיר שירות המבחן בענינה של נאשמת 4 עולה כי זו אינה לוקחת אחריות באופן מלא על מעשיה באירוע. לצד זאת, יש לזקוף לזכות הנאשמות את העדר העבר הפלילי, את הודאתן ולקיחת האחריות על ידן, אם כי רק בשלב מאוחר של ההליך, ולאחר שמיעת כלל העדים. נתבקש אפוא, להשית על כל אחת מהנאשמות חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן פיצוי לשוטרת שנפגעה.

8. מנגד, הדגיש ב"כ נאשמת 3 את התרשמותה של קצינת המבחן כי נאשמת 3 הביעה חרטה על מעורבותה באירוע, ונטלה עליו אחריות. אשר להמלצת שירות המבחן, נטען כי התנגדותה של נאשמת 3 לביצוע של"צ נובעת אך בשל הקושי בהיותה אם לילד כבן 3. ב"כ נאשמת 3 הבהיר כי שוחח עם הנאשמת והסביר לה את מהות עונש השל"צ ואופן ביצועו, והיא גילתה מוטיבציה לביצוע עונש זה. ואולם, לטענת ב"כ נאשמת 3 העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד להטלת של"צ, ועל כן יש להשית על הנאשמת מאסר מותנה בלבד.

9. באשר לנאשמת 4, טען בא-כוחה, כי נסיבות ביצוע העבירה הן מהקלות ביותר, שכן הנאשמת לא יזמה את האירוע אלא נקלעה אליו מבלי כוונה, ואף כי נגעה בשוטרת והניחה עליה את ידה, לא היה מדובר באגרופ מכוון. בנוסף נטען, כי לנוכח נסיבותיה האישיות של נאשמת 4 לרבות העדר עבר פלילי, מצבם הכלכלי והבריאותי של בני משפחתה, ונוכח שיתוף הפעולה של הנאשמת לאורך ההליך, מתחם הענישה נע משל"צ ועד למאסר בעבודות שירות. ואולם, במקרה זה יש לחרוג מהמתחם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן להשתת עונש של מאסר על תנאי.

10. הנאשמות, שתיהן, הביעו צער וחרטה על האירוע.

דין והכרעה

11. הערכים החברתיים שנפגעו בעבירה שביצעו הנאשמות הם הגנה על שלמות גופו של אדם, פגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי, והגנה על שלטון החוק וכיבודו.

12. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אף שהאלימות שהפעילו הנאשמות כלפי השוטרים אינה מן החמורות וחרף היותה ספונטנית, זו נועדה למנוע מהשוטרים לבצע את עבודתם, והיותה חלק מהתנגדות כוללת ואלימה של בני המשפחה למעצר. בנסיבות אלו, התקיפה אינה אך מכוונת נגדגופו שלאדם מהווה העבירה שלאלימות, אלא הרכיב הדומיננטי בה הוא קריאת תיגר על הרשות, הממלא את תפקיד הכחוק על סמכותם ומעמדם של שוטרים העוסקים במלאכתם (ראו: ע"פ 7255/08 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.10.08)). לא בכדי, קבע המחוקק עונש מינימום לצד עבירה זו.

13. נוכח האמור, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם את מעשיהן של הנאשמות בנסיבותיו נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות (ראו למשל: עפ"ג (מחוזי י-ם) 23655-03-15 אבבה הגוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.06.15), שם מדובר היה במקרה חמור יותר בו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ונקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ושל"צ ועד למספר חודשי מאסר בפועל. וראו גם: ת"פ (חי') 62054-11-17 מדינת ישראל נ' זיגנשין (פורסם בנבו, 10.05.20); ת"פ (ת"א) 40069-07-14 מדינת ישראל נ' חרוב (פורסם בנבו, 14.11.18), שם נקבע מתחם ענישה דומה, על אף שהנאשמים הורשעו בעבירה של תקיפת שוטר לצד עבירות נוספות).

ומכאן לנסיבותיהן של הנאשמות.

14. נאשמת 3, בת כ-35, עקרת בית, נשואה ואם לשניים בגילאי 3 ו-12. נעדרת עבר פלילי. לזכותה גם עומדים החרטה שהביעה, וקבלת האחריות לביצוע העבירה. אכן, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, נאשמת 3 טענה כי לא הכתה את השוטרת אלא רק הניחה עליה את ידה, ואולם, נוכח נסיבות חייה האישיות, העובדה כי היא קיבלה אחריות על מעשיה, והערכת שירות המבחן כי התנהגותה באירוע אינה מאפיינת את ניהול אורח חייה השגרתי, יש לקבוע את עונשה ברף התחתון של המתחם.

15. בדומה לה, גם לזכותה של נאשמת 4 - בת 44, נשואה ואם לארבעה - עומדים היעדרו של עבר פלילי נוסף, קבלת האחריות למעשים, ולו באופן חלקי, והחרטה שהביעה. גם כאן, לנוכח נסיבות חייה האישיות, מצבה הכלכלי ומצבם הרפואי של בני משפחתה כפי שהוצגו בתסקיר שירות המבחן, והערכת שירות המבחן כי הנאשמת אינה אדם אלים פיזית או מילולית וכי מעשיה באירוע אינם מאפיינים אותה, גם עונשה הראוי של נאשמת 4 מצוי ברף התחתון של המתחם.

16. בשים לב לאמור ולאחר ששקלתי אפוא את מכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על כל אחת מהנאשמות את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הן תעבורנה עבירת אלימות בתוך 3 שנים מהיום.
 - ב. 2 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הן תעבורנה עבירה של הפרעה לשוטר בתוך 3 שנים מהיום.
 - ג. קנס בסך של 1,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 60 יום.
- בנסיבות העניין, ונוכח תוצאת המעשים של הנאשמות לא מצאתי לנכון להורות על חיוב בפיצוי השוטר.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד המתייצבים.